

впечатлѣние. Нъ пакъ за това тукъ е пълна безопасност
отъ куршунетъ и може да се поотпочине въ пълната си
сѣлъ на думата.

Тукъ сварихъ между зганѣта нашия готвачъ Иванъ.
Той твърдѣ спокойно, безъ да обърща нѣкакво внимание на
то на орѣдиата, нито на охканіята на раненитъ, нито пакъ
на таршуванията на хората, които сноватъ на горѣ на долъ,
готви си вечеря за голѣмцитъ.

Страшно ми се искаше да си пийна. Яви се едно стъ-
ло съ шампанско, което азъ купихъ отъ единъ казакъ на
една рубла.

— Огъ дѣ го взема.

— Това значи, ваше високоблагородие, като гърмнаха
орѣдиата, то бакалина дигна рѣце отъ всичко и избѣга, а
солдатитъ и разграбиха виното!

Тъмнѣе. Пушечнитъ гърмежи слабѣжтъ, а орѣдейнитъ
рѣдежтъ. Ний тѣлкуваме съ Константинова и азъ се радвахъ
на щастливото свършване на боя. Изведнѣжъ, около 10 часа
вечерѣта, изъ подъ самата стоманена батарея зачу се чѣсти-
чекъ, сякашъ барабанъ удря, пушеченъ огънь и диви ужас-
ни викове: „алла! алла! алла!“ Това бѣше послѣдното
отчаяно опитване на турцитъ да превзематъ батареята. Нъ
пакъ не имъ се удаде. И слѣдъ половинъ часъ всичко утихна.

Трудно е да се опредѣли числото на всичкитъ непри-
телски нападения на стоманената батарея. Може се каза, че
това е едно непрестанно нападане, което се продължава въ
течението на цѣлия день. Доблѣстнитъ защитници на св. Ни-
кола брѣжтъ ги до 10 отдѣлни нападания. Загубата на тур-
цитъ трѣбва да е била голѣма, нашата — сравнително ни-
чтожна.

Когато се успири всичко, шабнитъ и ординарцитъ на
Столтѣтова се събраха на превозочния пунктъ. Тамъ дойдоха
Константиновъ и князь Вяземскій изъ окопетъ на лѣвия
флангъ. Стѣгнаха да разказватъ впечатлѣнията си отъ деня.
Вяземскій разказва какъ изъ окопетъ човѣкъ неможелъ си
покаже и носъ: тѣй добръ мѣрзали турскитъ низами, като
засѣднале по долъ отъ стоманената батарея, въ онзи ми ти